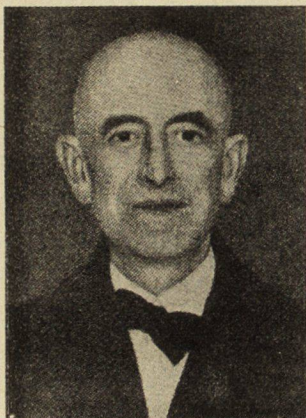


въ Виена, училъ въ Виенската консерватория, капелмайсторъ на нѣколко германски сцени, следъ което има продължителното си мѣстожителство въ Виена. Писалъ опери: „Госпожа Дениза“, „Блуждаеща светлина“ и „Златната птица“; оперети: „Милиятъ Августинъ“ (1911), „Веселиятъ селянинъ“, „Принцесата на доларитъ“, „Разведената жена“ (1908), „Сирената“, „Студентската графиня“, „Млада Англия“, „Розата на Стамбулъ“ (1916), „Мадамъ Помпадуръ“, „Сладкиятъ кавалеръ“, „Испанскиятъ славей“, „Младостъ въ Май“ (посмъртна) и др.

Фалйя, Мануелъ де — Falla, Manuel de — модеренъ испански компо-



Мануелъ Фалйя

нистъ, род. 23 ноем. 1876 въ Кадиксъ, училъ пиано отначало при майка си, при капелмайсторъ Брока, — и въ Мадридската консерватория, при Хозе Траго и при Фелипъ Педрелъ — композиция. Следъ продължително пребиваване въ Парижъ, дето се сближава съ Дебюси, Равелъ и други видни компонисти, 1904 се връща въ родината си, и се установява въ Гренада. Макарь и подъ известно влияние на Дебюси, Ф. е въ пълната смисълъ на думата испански националенъ компонистъ (импресионистъ), който, използвайки

елементитъ на испанската народна музика, си служи съ модерни композиционни сръдства. Оркестровитъ му и всички други творби сж майсторски инструментирани, и богати съ ярки цвѣтове. Творби: симфоничнитъ импресии „Nochen en los jardines de España“ за пиано и оркестъръ, концертъ за клавицмбало, флейта, обой и кларинетъ, сюита „Любовни трепети“ — за соловъ гласъ и оркестъръ; опери: „La vida breve“ (наградена при конкурсъ, и направила името му известно); куклена игра „El retablo de Maesé Pedro“, „Единъ другъ (късь) животъ“; балети „El sombrero de tres picos“ и „El Amor brujo“, клавирни нѣща, пѣсни, „Трикорнь“ — 3 танца за оркестъръ (1929) и др.

Фа мажоръ, ит. fa maggiore — тоновиятъ видъ F dur — съ предписаніе 1 бемолъ.

Фа миноръ, ит. fa minor — тоновиятъ видъ f-moll — съ предписаніе 4 бемола, паралеленъ на As-dur.

Фаминцинъ, Александъръ Сергеевичъ — руски компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 5 ноем. 1841 въ Калуга, умр. 6 юли 1896 въ Лигово, ученикъ на Фогтъ и Сантисъ въ Петербургъ, на Рихтеръ и Хауптманъ въ Лайпцигъ, професоръ по история на музиката въ Петербургската консерватория, и секретаръ на Императорското руско музикално общество. Композиции: „Руска рапсодия“ за цигулка и оркестъръ, 2 струнни квартета, клавирни пиеси, църковни пѣснопѣния, както и 2 опери: „Сарданапалъ“ (1875) и „Уриелъ Акоста“ (1883). Отъ музикално-писателскитъ му трудове — най-важни сж: „Върху строежа на рускитъ народни мелодии“ (1881), „Гусли“, „Старитъ индокитайски тонови стълби“ (1899), „Домрата и родственитъ неинструменти“ (1891), и недовършения неговъ „Речникъ на рускитъ музиканти“ (ржкописъ).

Фанданго — Fandango — испански народенъ танць, въ $3/4$ тактъ и живъ темпъ, придружаванъ отъ пѣние и кастанети, които се удрятъ отъ двама играчи, и които повтарятъ два пѣти 4 такта (имащи въ пѣрвия играчъ ритмична форма отъ 2 четвъртини и 4 шестнадесетини, като последнитъ се намиратъ, промѣнливо, на второто и пѣрвото тактови време-